

domači pes Liksel je pohitel z drugimi vred na polje. Le Rezika je ostala doma in mirno gledala skozi okno na bližnji gozd; njene oči počivale so na njega temini. Bilo jej je vroče in zato jenjala je šivati. Lahen vetrič igral se je z njenimi lasmi, katere je razplela v valovite kodre. V tem hipu zdela se je človeku celo krasna. Njene mili so bile raztresene in v tem hipu mislila ni na ničesar. Z levo roko podprši si obraz, zrla je naprej čez travnike, v svitlo in tamno zeleno ravnino.

Nakrat prime jo nekdo na lahno za desnico. Zganila se je! „Oh Ti poredneš, Ti pa tako tiho prideš! Zakaj me strašiš“?

„Nič ne bodi huda, nisem te hotel ustrašiti“, dejal je prišlec. Bil je sosedov sin Janez. Kakih 20 let star, bil je uže moške postave in pod nosom naznanjal je mehki mah, da se bodo tam nekaj razprostirale mogočne brke.

„Ali si res huda, da sem prišel“? dejal je on. „Mislil sem, da ne bode nobenega doma, zato sem prišel, da Ti ne bode dolg čas“.

„Gledala sem tu skozi okno. Kako krasna je zemlja“! dodala je brzo. „Ali se ti ne dopada, ta-te razgled“?

„Da, ali Ti se mi še bolje“, rekel je Janez in skušal jo objeti okoli pasu.

„To ni lepo“, rekla je Rezika. „To je greh“!

„Pojdi, pojdi“!

„Ali ne veruješ“?

„Ne“

Razgovor je tekel dalje, katerega pa nadalje ne bomo ponavljali. Povem le, da se je mnogokrat sukal okoli tistega čuta, kateremu zaljubljeni pravijo ljubezen. To se bode komu morda malo čudno zdelo, ako pomisli, da je bila Rezika za kakih 6 let starejša od Janeza. Toda ljudje so vedeli vkljub temu povedati, da Janez jako rad postopa za Tilnovo Reziko, in da tudi Rezika, vkljub svoji pobožnosti za Janezove želje ni vedno slepa.

* * *

Bilo je nekaj mesecev pozneje. Cvetje in listje na drevju je pričelo orumenevati, in narava je naznanjala prihod jeseni.

Tilnova Rezika je pričela bolehati, in ljudje so si šepetali, da je jetična. In v resnici je Tilnova Rezika postala bleda, prej rudeča lica so upadla in tudi oči postajale so od dne do dne trudnejše. Počasi je hodila okoli, saj delati ni mogla! Ljudje so jo milovali in ona težila jim je o svojih slabostih. Ljudje so ugibali in ugibali o njeni bolezni, a uganili niso ničesar. Necega dne je Rezika morala v posteljo. Poslali so po gospoda župnika, le-ta jo je spovedal, jo obhajal in tudi domačim je naznanil srečno vest, da je Rezika spravljena z Bogom.

Domači so stali okoli postelje in molili rožni venec. Mati je prižgala luč in solzeča stopila k zglavju bolnice. Oče je stal ob vznožju postelje in tamno gledal na bolno

hčerke. Na obrazu se mu je poznalo, da mu je hudo pri srcu. Glasno so molili . . .

Bolnici je prišlo jako slabo; začela se je zvijati, ječati . . .

Srca navzočih so pričela glasneje utripati. Pričakovali so bližajočo se smrt.

Samo tihi jok matere je bilo čuti!

Bolnici je bilo strašno. Zvijala in mučila se je grozno. Naenkrat pa se je pod odejo bolnice oglasil tanek glasek, — bil je otročji. Navzoči so strmeli; po vasi pa je šel kmalu na to glas: Tilnova Rezika je porodila!

* * *

Minulo je precej časa. Tilnova Rezika je bila zopet zdrava, toda doma ni bila več. Stanovala je v koči zunaj vasi in pri sebi je imela svojega zalega sinčka. Oče Tiln se je strašno jezil nad tem dogodkom, in Rezika je morala koj po porodu zapustiti očetovo hišo. Lepo to ni bilo, a mati upirala se je temu dejanju, toda njena prošnja ni pomagala ničesar.

Ljudje so zopet mnogo ugibali o tem dogodku, zlasti jim je bila želja zvedeti za nezakonskega očeta. Toda ta želja se jim ni izpolnila, kajti Rezika zaupala je to skrivnost le svoji materi, a ta je molčala kot zid.

Samo hudobni jeziki so zopet klepetali, da to ni nihče drugi, nego sosedov sin Janez.

Novice.

— **Osebne vesti.** Deželnovladni tajnik gosp. Viljem Haas v Ljubljani je dobil naslov in značaj okrajnega glavarja. — Višji okrajni komisar in vodja glavarstva v Črnomlju gosp. Viktor Parma ter deželnovladni tajnik in vodja glavarstva v Logatecu, gosp. Ivan Tekavčič sta imenovana za okrajna glavarja. — Okrajni komisar gosp. dr. Robert Praxmarer je imenovan deželnovladnim tajnikom. — Zdravnik gosp. Josip Tičar je vstopil kot volonter v deželno bolnico v Ljubljani. — Učitelj in začasni šolski vodja v Ljubljani, gosp. Jožef Maier, je imenovan nadučiteljem, nadučitelj gosp. Fran Gabršček v Ljubljani je imenovan šolskim voditeljem. — Premeščeni so na razpisana učiteljska mesta v Ljubljani gg. Ivan Levec, nadučitelj v Radečah pri Zidanem mostu; Fran Marolt, nadučitelj v Lukovici; Viktor Jaklič, učitelj v Št. Vidu nad Ljubljano, in Karol Simon, nadučitelj v Vel. Laščah. — Poštnimi oficijali so imenovani poštni asistenti gg. Anton Berger v Gorici, Josip Božja in Rudolf Stok v Pulju, Hugo Hreglich v Malem Lošnju, Edvard Burian v Ljubljani, Viktor Aprile, Josip Simsig, August Achtschin, Fran Dose, Julij Erschen, Fran Bjekar in Ivan Schwagerl v Trstu. Zajedno je premeščen Anton Pezdič iz Pazina v Gorico.

— **Promocija.** V ponedeljek, dne 1. julija je bil na češkem vseučilišču v Pragi promoviran doktorjem prava gosp. Stanko Lapajne iz Krškega, c. kr. avskultant v Gorici, kateri je prvi Slovenec, ki je postal na tej visoki šoli doktor.

— **Odlikovanje.** Gosp. Josip Procházka, učitelj „Glasbene Matice“ v Ljubljani dobil je za svojo najnovejšo kompozicijo, veliki „Trio za klavir, gosli in violoncelo“ pri

konkursu, kateri je razpisala „Češka družba za komorno glasbo“ darilo 400 kron. Priznано je bilo, da je njegova kompozicija iste vrednosti kakor sonata za klavir gosp. V. Novaka, najgenijalnjšega skladatelja mlade generacije čeških komponistov, kateri je tudi konkuriral. Čestitamo!

— **Časten občan.** Dne 30. junija t. l. je občinski odbor v Podkrajju izvolil gosp. Karola Kerna enoglasno častnim občanom za zasluge.

— **Za pogorelce vasi Mraševo** je cesar iz svoje blagajne daroval 2000 kron.

— **»Glasbena Matica«** naznanja svojim članom, da izda za društveni leti 1900/1901 in 1901/1902 kot premijo svojim članom v dveh delih celo slovensko opero Antona Foersterja „Gorenjski slavček“ v klavirski upravi s popolnim tekstom in sceničnimi opazkami. Prvi del opere se že tiska in se bo članom tekom letošnjega polletja razposlal.

— **Cigaretne papirčki v korist družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.** Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je dovolilo gospodu Josipu Štoki v Trstu, da založi in razprodaja narodne cigaretnе papirčke družbi v korist. Papir bo najprve vrste in daljši od vseh drugih, ter pride v promet v kratkem. Cena papirju bo ista, in celo nižja kakor drugim tujim, mnogo slabšim izdelkom. Upati je, da bo vsak Slovenec vedno in povsod zahteval le take papirčke in s tem pomagal naši prepotrebni družbi sv. Cirila in Metoda.

— **Skoro neverjetno.** „Mir“ poroča: Bilo je lansko leto na nekem kolodvoru med Beljakom in Trbižem. Prišlo je več Zilank v predvežje (peron), kjer je zahteval portir vozne listke od njih. Vprašale so ga še po neki stvari, a ta se zabregne osorno nad njimi: „Ich verstehe nichts windisch. Reden sie deutsch!“ In ni hotel govoriti ž njimi slovensko. Vse to je opazoval iz bližine koroški rodoljub. Ko Zilanke odidejo, stopi k neuljudnemu portirju in ga vpraša: „Gospod, kako morete trditi, da ne znate slovenščine, ko sem vendar jaz sam že govoril z vami slovensko; saj ste rojen Slovenec!“ Mož osupne in pravi bolj tiho: „Res je, kar pravite; a vedite, jaz s potniki slovensko govoriti ne smem. Bilo mi je ukazano, da moram, kedar je slovensko govoriti res neobhodno potrebno, poklicati tolmača, a jaz s slovenskimi strankami ne smem govoriti slovensko.“

— **Velika zmaga za cel bolški okraj.** Široko so znane razburljive pritožbe z Bolškega zaradi gozdnih in pašnih prepovedi. Tudi v deželnem in državnem zboru je bilo o tem govora. Narodno-napredna stranka je poslala na vlado posebno spomenico. Tudi poljedelsko ministrstvo je ostalo na stališču nižjih oblastij, ki so izdale one prepovedi. Dr. Henrik Tuma je nastopil v imenu občine Bovec tožbo na upravno sodišče in je šel tudi sam na Dunaj, kjer je zmagal na celi črti, kajti upravno sodišče je uničilo ves postopek c. kr. oblastij. Vsled tega ostane paša na planini Goričica in raba gozdov Gošča, Skrilje, Gabrije, Jerebov žleb itd. kakor je bila pred onimi zloglasnimi prepovedi.

— **»Narodni dom«** v Trstu. Ustanovni občni zbor društva „Narodni dom“ v Trstu je preložen in se bo vršil dne 7. julija.

— **Suspendiranje rojanskega župnika.** Tržaški škof je župnika v Rojanu pri Trstu, zloglasnega don Jurizzo, suspendiral a divinis z omejitvijo, da sme še nadalje ob nedeljah in praznikih maševati. Mej župnikom Jurizzo in škofom vlada že dlje časa jako oster konflikt. Jurizza, ljubljeneec tržaškega magistrata, je v „Piccolo“ ali sam in po kakem prijatelju pojasnil, da ga je škof suspendiral, ker ni hotel pri popoldanskem razstavljenju najsvetejšega „Tantum ergo“ peti v slovenskem jeziku. Mestna delegacija je imela danes teden o tej zadevi sejo. Ravnatelj magistratnih uradov dr. Artico je pojasnil, da je bil pri škofu intervenirat za župnika Jurizzo, a se je prepričal, da se škof na noben način ne bo udal. Mestna delegacija je sklenila, podpirati Jurizzo zoper škofa.

— **Vsesokolska slavnost v Pragi.** V starodavni zlati Pragi se je v petek, na praznik sv. Petra, in v nedeljo zbralo na tisoče in tisoče navdušenih gojiteljev sokolske ideje iz vseh slovanskih pokrajin, na severu in na jugu, in tudi prijateljev njenih iz drugih dežel in narodov. Bil je to pravi kongres narodov, kateri se je sešel v od navdušenja prekipevajoči prestolici žilavega češkega naroda, ki je burno pozdravljal drage goste iz Francije, brate iz Poljske in širne Rusije, južne brate od Save iz Ljubljane in Zagreba; od obalij Jadranskih in bistre Savinje, iz bolgarske domovine, junake iz kršne Črnegore, zastopnike Danske, češke rojake iz tujih dežel in iz daljne Amerike. Med prvimi gosti bili so Francozje, ki se od dne do dne bolj zanimajo za Slovane, ter pri vsaki priliki kažejo svoje simpatije do njih. Prezident municipalnega sveta pariškega, gospod prof. Louis Dausset, na čelu oficialne delegacije, katero je pariška municipaliteta poslala v Prago, je bil od prvega koraka, ki ga je s svojimi spremljevalci storil na češko zemljo, predmet posebnega zanimanja. V deputaciji je več šefredakterjev francoskih listov, pisateljev, umetnikov, poslancev, razni predsedniki in funkcionarji gimnastičnih društev. V petek so došli gostje iz Moskve pod vodstvom Mihajla Mihajloviča Bojeviča, člana blagotvornega občestva v Moskvi. Slavnostna predstava v Narodnem divadlu se je pričela ob 7. uri. V vestibulu je goste pozdravil intendant dr. J. Herold. Posebno pozornost so vzbujale uprav herkulične postave Črnogorcev v bogatih nošah in Sokoli z vsega slovanskega sveta. Po Dvořakovi slavnostni overturi „Husitska“ je sledil prolog in alegorična živa podoba „Za praporom sokolskim“, ki je vzbujalo burno, navdušeno odobravanje. Potem se je pel prvi del Kovařovičeve opere „Psohlavci“. Ko so Sokoli-gostje zapuščali gledališče, so zažarele njega konture v čarobni razsvetljavi. Ob 9. uri bil je prijateljski sestanek v Žofinjski dvorani. Tu so se zbrali: Rusi, junaški orli črnogorski, Sokoli iz sesterske Poljske, Bolgari, bratje Slovenci in Hrvati, vitežki Francozi, dva danska gimnasta in Sokoli iz daljne Amerike, katere vse je pozdravil starosta češke obce sokolske, dr. Podlipny. Pevski zbor praškega „Sokola“ je zapel slavnostno himno „Svoji k svojim“. Govorili so potem: zastopnik francoskih gimnastov gosp. De Flandre, starosta mesta Arras, Francoz Lenglet, načelnik hrvatskega „Sokola“ Lazar Car, Črnogorec inženir Jova Popović, podstarosta ljubljanskega „Sokola“ dr. Kušar, Rus Mih. Mihajlovič Bojevič in Danec Holger Nielson iz Kodanja. Tako se je končal prvi slavnostni dan. Pri glavni točki družega dne, pri velikanski, sijajno uspeli javni telovadbi so tudi slovenski telovadci dobili dragoceno darilo.

— **Izseljevanje v Ameriko.** Meseca junija t. l. je odpotovalo z ljubljanskega južnega kolodvora v Ameriko 197 oseb. Zaradi nameravanega izseljenja pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti je bilo aretovanih 6 oseb. Tudi je bil agent za izseljenje prijeto.

— **Samomor učenca ljudske šole.** Občno senzacijo vzbuja, da se je obesil 13letni Ig. Komat, učenec ljudske šole na Mirni pri Trebnjem na Dolenjskem. Da ni mogel biti posebno „nadarjen, kaže že to, da je hodil še vedno v I. razred ondotne šole.

— **Nesreča.** Iz Rajhenburga se piše: V neposredni bližini Rajhenburški ima umirovljeni brzojavni inšpektor Novotny za svojo hišo kamenolem. Ko se je dne 28. junija ondi lomilo kamenje, odkrušili sta se v višini ogromni skali, po 1 m² v obsegu, ter lomastili doli proti kraju, kjer je stala soproga omenjenega lastnika. Sirota se ni več zamogla ogniti jednemu proti njej drvečemu kolosu, ki jo je podrl ter ji zdrobil jedno nogo od kolena počenši proti stegnu popolnoma, a na drugi zmečkal ji je dvoje prstov. Nesrečnico so takoj pričestili in jo nato odvedli v krško bolnico, kjer je 29. junija po brez-

uspešni amputaciji izdihnila v strašnih bolečinah. Pokojnica, rodod Videmčanka, je bila vrla, dobrotna žena in je tudi narodne zavode vedno prav gmotno podpirala. Bodi jej prijazen spomin!

— **Nagla smrt.** Nedeljo zvečer se je pripeljal z brzovlakom iz Dunaja v Trst direktor dunajske filijalke-tvornice Singerjevih šivalnih strojev gosp. Viljem Eggers, kateri se je že mej potom nekaj slabo počutil in je o tem s svojim sopotvalcem govoril ter isto priobčil tudi ravnatelju prodajalnice Singerjevih strojev v Trstu, kateri ga je prišel na kolodvor čakati. Prišedši na kolodvor, so šli takoj vsi trije v lekarno Zanetti v Via Nuova, ali prišedši pred lekarno, so ga morali kar na rokah iz kočije nesti. Prenesli so ga v lekarno, kjer je nekaj minut na to umrl. Poklicani zdravnik je smrt konstantiral. Mrtveca so prepeljali v mrtvašnico pri sv. Justu v Trstu.

— **Nečloveški brat in sin.** V mestecu Liebling, na meji med Avstrijo in Ogrsko, je stanoval kmet Ivan Klein v hiši svojega 75letnega očeta. Prepiral se je vedno z očetom in s svojo omoženo sestro. Pred nekaj dnevi pa je ubil Klein svojo sestro z lopato, baš ko je nesla očetu zajutrek. Ko je stekel oče po revolver, da maščuje svojo hčer, je tudi njega udaril sin z lopato po glavi ter mu jo razklal.

— **Biseri iz muzeja predsodkov.** „Niva Polska“ je prinesla članek, v katerem biča inteligenco, ki se boji težkega telesnega dela. Pisatelj izreka željo, da bi minila v XX. stoletju bojazen pred fiziškim delom, katero smatrajo mnogi pristojno samo za nenaobražene ljudi, a ne za inteligenco. Mladina, ki prihaja iz kmečke hiše ali pa iz obrtniške rodbine, se ne vrača več v te vrste, ampak prenapolnjuje vrste inteligence. V deželah, kjer se je naobrazba razširila v širjih vrstah, tam te napake ni zapaziti. Tako se hvalijo v Ameriki prvaki družbe, da so sinovi kmetov ali pa mnogokrat sploh ne zapuščajo svojega prvotnega stališča. V Švediji, Belgiji in Švici se more najti marsikak naobražen mož na polju. Ta okolnost mora dobrodejno vplivati na delo samo, pa tudi na družbo. Autor obsoja one stariše, ki se trudijo, preskrbeti otrokom takšen stan, v katerem bi lahko živeli brez truda. Tako postajajo otroci nesposobni za vsako delo in se množijo slabotneži, ki izgubijo pogum pri vsaki zapreki, ki nimajo energije, in ki postajajo za človeštvo pravo breme. Narodi, ki niso zmožni opravljati težka dela, morajo izginiti raz zemeljskega površja.

— **Naš cesar v nevarnosti?** Silno razburjenje je provzročil nek dogodek ob zadnjem bivanju našega cesarja v Budimpešti. K vozu cesarjevem je skočil nek mož in vrgel neko stvar v cesarjev voz. Policija je skočila k možu, misleč, da ima pred seboj anarhista. Toda skoro se je pojasnila zadeva. Dotični mož je bil baron Wallburg, sin iz morganatičnega zakona že umrlega nadvojvode Ernesta. Vrgel je v cesarjev voz prošnjo, v kateri slika, v kako beden položaj je prišel in prosi cesarja pomoči. Baron Wallburg je dobil sedaj z Dunaja 2000 K, da pokrije najnujnejše potrebščine, na mesec dobi 200 K, in za njegove otroke se bo primerno skrbelo.

— **Cesar v Slavoniji.** O priliki udeležbe jesenskih vojaških vaj na Ogrskem in Hrvatskem se hoče pomuditi Njega Veličanstvo cesar tudi nekaj dni v Slavoniji, in sicer v Dolnjem Miholjcu. To se bode zgodilo v času od 10. in do 13. septembra. Za to bivanje cesarjevo v Slavoniji se že delajo najobširnejše priprave.

— **Alkoholizem na Francoskem.** Glasilo anti-alkoholičnega društva na Francoskem prijavilo je jako zanimive podatke o škodljivem delovanju alkoholizma. Mej drugim pravi; Alkoholizem provzroča v Franciji povprečno vsako leto blizu 52.000 prestopkov, 1.753 samomorov in 60.000 umobolnih. 75 % bolnikov je v francoskih bolnicah, ki so žrtve alkoholizma. Vsako leto umre do 170 Francozov vsled bolezni, ka-

tero je provzročil alkohol. Število idijotov, potomcev alkoholikov, znaša vsako leto nad 100.000. Ako bi nesrečo, ki jo dela alkohol v Franciji, izrazili v številkah, pravi omenjeno glasilo, bi morali zaznamovati vsako leto nad 12 milijardov fr. gmotne škode, katero ima narod.

— **Poraba hrane pri duševnem delu.** Francoz Binet dokazuje po materialu, ki ga je nabral po raznih internatih, da pada mesečna poraba hrane redno od oktobra do julija; v poslednjih dveh mesecih, (junij in julij) v času, ko se delajo izpiti, pa je poraba hrane najmanjša. Na ta način je dognano, da znižuje duševno delo v nasprotju s telesnim delom tek. Autor pa opozarja še na drugo okolnost, ki vidno deluje na porabo hrane — na toploto zraka. Po poročilu velikega zavoda v Parizu Ben-Marchè, ki daja hrano pet tisoč ljudem, porabi po zimi človek 450 gr kruha, po leti pak samo 325 gr.

— **V katerem mestu je največ ptujcev?** Splošno se je do sedaj mislilo, da je Pariz ono mesto, ki preživlja največ ptujcev, toda po poslednjem štetju se je razvidelo, da je v Bukareštu, glavnem mestu Rumunske, samo 168.000 domačinov in 106.000 ptujcev in sicer je: 38.000 Avstrijcev, 2.689 Armencev, 2.968 Nemcev, 2.107 Italijanov, 1.338 Grkov, 938 Bolgarov, 732 Francozov, 525 Rusov, 245 Turkov, 350 Tirolcev, 92 Angležev, 70 Poljakov, 50 Belgijcev, 22 Nizozemcev, 6 Japoncev, 2 Amerikanca in — 43.000 židov. Zastopanih je torej 18 narodnostij.

— **Služkinja — milijonarka.** Pred nedavnim časom umrla je na Ruskem bogata grofinja. Ker pa ni imela bližnjih sorodnikov, izročila je vse svoje imetje, ki je obstajalo iz dveh velikih posestev, mnogo dragocenostij in več kot milijon rubljev svoji služkinji s pristavkom, da ker ji je zvesto služila do zadnjega, zapušča jej vse to, kar je bilo njeno. Začudenje nad to oporoko je bilo splošno in mnogi so zavidali moža te srečne služkinje, ki jo je poročil nekaj tednov pred smrtjo grofice, ne vedoč, kako bogato nevesto si je izbral. Sedaj pač ne bode treba njemu kot kuharju grofovskih hiš in njej kot služkinji istotam iskati dela — iskala si bode rajši sama kuharjev in služkinj.

— **Egipčanec proti haremu.** Egipčani sedaj že sami uvidevajo, da z življenjem v haremu sramote svoje žene, katere žive kot sužinje, od sveta ločene, zaprte v sobah kakor zločinke. Kassim-Anim-Beg, visok uradnik v Kairu, piše v nekem tamošnjem listu sledeče: „Reforme, katere posebno priporočam, so sledeče: 1. Naobrazujte žene. 2. Dovolite ženam slobodo v njih delovanju, mišljenju in čutenju. 3. Spoštujte zakon in smatrajte ga za nekaj resnega, temelj mu bodi mejsebojna naklonjenost, ker ni možno, da bi se dva ljubila, ki se nista prej nikdar videla. 4. Izdajte postavo, v kateri se bodo zahtevali razlogi za razporočenje. Zakon naj razloči oblast šele tedaj, ako pomirjenje ni mogoče. 5. Pred vsem pa: Množenstvo bodi odpravljeno.“

— **Boj z medvedom.** Ameriški listi pripovedujejo o 13letnem dečku Rudolfu Stemmerju, katerega je mati, ker so bili zelo ubožni, poslala v gozd, da tam ustrelji kako divjačino. Oče dečkov je delavec in si je postavil svojo hišico popolnoma v samoti, kjer živi s svojo družino. — Deček je vzel puško-dvocevko ter odšel mirno v gozd. Prišedši na nekak rob gozda, vidi nenadoma velikanskega medveda korakati proti sebi. Deček se spusti v beg ter hoče splezati na neko drevo, da se reši. Toda drevo bilo je predebelo in ni ga mogel obseči, da se povspne nanj. Hitro vrže od sebe sukno, da zadrži medveda, ki se je res začel motiti z vrženo obleko. Med tem pa deček sproži in ga zadene v glavo ter mu oslepi očesi. Toda medved, dasi slep, se zaleti z vso močjo v neko drevo, kar ga tako omami, da pade na tla. Deček sproži mu drugokrat v uho. Nato še da zadnji strel ter medveda tako dobro zadene, da obleži na mestu mrtev. Angleški guverner v Queique

dal je dečku iplačati veliko nagrado za tako hrabri čin v boju z medvedom, ki je tehtal 350 kilogramov.

— **Doba življenja v raznih stanovih.** Statistika je dognala, da doživi 70 let izmed 100 oseb: 42 duhovnikov, 40 kmetov, 35 kupcev, 32 vojakov, 29 advokatov, 28 umetnikov in 27 učiteljev.

— **3828 milijonarjev** je v Zedinjenih državah severne Amerike. Skupno premoženje teh Krezov znaša blizu 16 milijard dolarjev. Ti milijonarji imajo več kot petino vsega premoženja v Zedinjenih državah; vse premoženje teh držav se ceni namreč približno na 61 milijard dolarjev. V prvi četrtinki preteklega stoletja je bilo v Ameriki le šest milijonarjev, danes pa jih je že toliko. Najbogatejši je John D. Rockefeller, ki ima baje več kot 300 milijonov dolarjev.

— **Vrednost jagod.** Sedaj, ob času ko zore po naših brdih in obsekanih gozdih jagode, ko se tako rudeče-vablivo blešče izmed svežega zelenja, utegnilo bi marsikoga zanimati, vedeti o zdravstveni vrednosti njihovej. Splošno se ve, da so jagode zelo hranilne in zdrave, vsaj že slavnoznan Kneipp priporoča čaj iz jagodovega perja, koliko bolj pa morajo biti hranilne celo jagode. Stanovalci v daljnem severu, kjer jagode vsled mraza ne morejo dozoreti, pripravljajo iz njenega cvetu neke vrste čaj, katerega pijejo v raznih boleznih, posebno zoper reumatizem. Prvi francoski zdravniki svetovali so Napoleonu III. ko je prišel v kopelj Vichy, da naj jè mnogo jagod, ker one hladijo notranjo vročino, pospešujejo prebavljenje ter s tem pospešujejo slast do jedi. Tudi onim ljudem, ki jih nadleguje vročina v licu in provzreča nelepo rudečico, je svetovati, da jedo kolikor mogoče jagode. Vsebina jagod obstoja večinoma iz sladkorja in sicer 4 do 75 %, a kisline ima samo dva odstotka. Seveda so jagode toliko bolj sladkejše, ako so na solnčnatem kraju. Nikakor pa ni zdravo, jesti jagode s surovo smetano, kakor je to pri gospodi čisto v navadi. S tem se le kvari želodec, ker je to jako težko prebavljivo.

Loterijske srečke

V Lincu dne 28. junija t. l.: 27, 84, 17, 77, 65.

V Trstu dne 28. junija t. l.: 40, 28, 30, 36, 15.

V Pragi dne 3. julija t. l.: 32, 83, 90, 2, 77.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 5. julija 1901. Pšenica K 8 30 h, rž K 7.20 h, ječmen K 7.— h, oves K 7.50 h, ajda 6.— h, proso K 7.— h, turšica K 6.80, fižol K 9.— h Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme **Ludwig Oesterreicher**,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (6—10)

Preobleke. Najnižje cene. Največji izbor.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Popravila. Izdelovanje. Skrbno.

14

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za uro pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (3—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

gld. 2.10 nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebrnjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20 prava srebrna remont ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70 prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.— prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

➔ Za vsako uro se jamči 3 leta. ➔

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

➔ **E. Holzer** ➔

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakovo, Stradon 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.